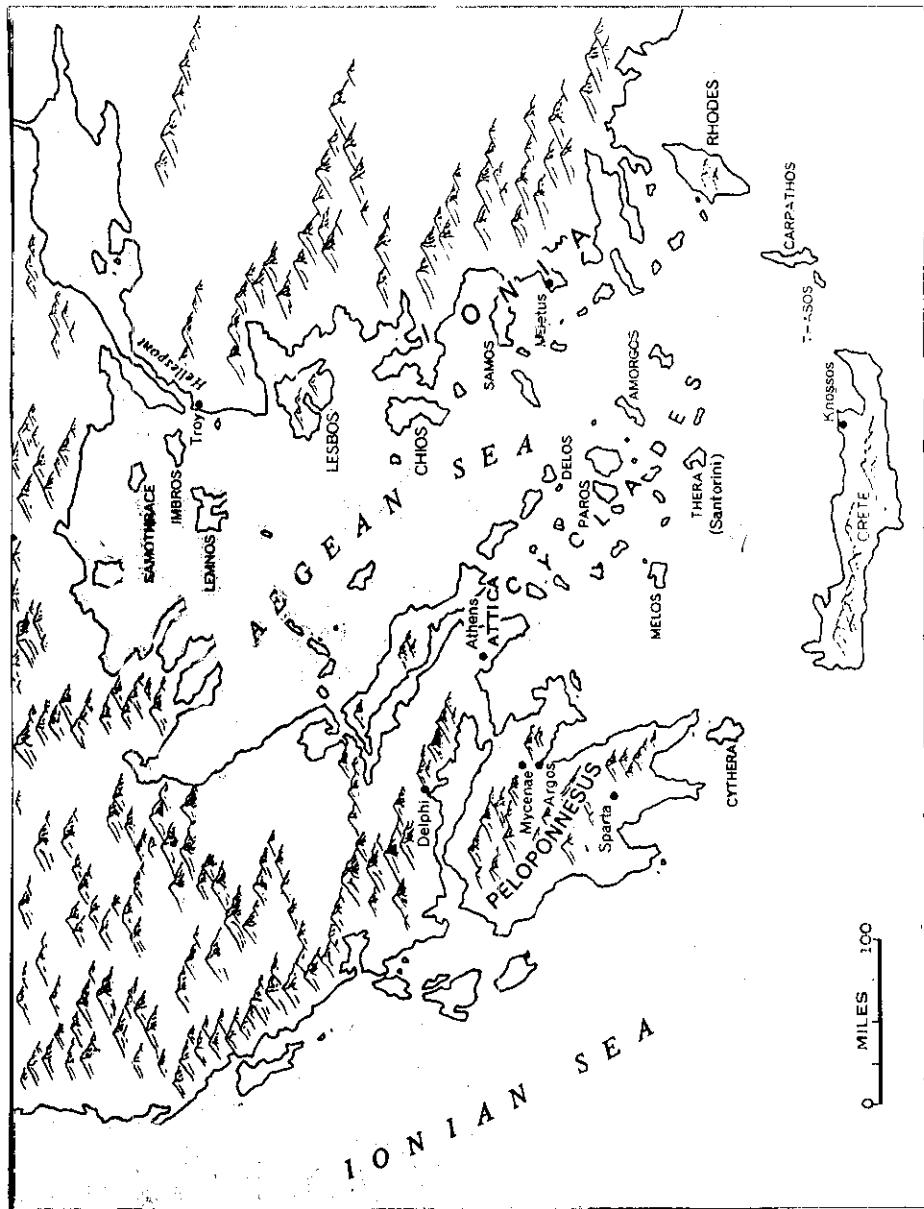

ภาคที่ 1

การยัธรรมกรีก: ประวัติศาสตร์และการยัธรรม

ໂຄກະເດືອຈີບນ ປະເມານ 1,500-146 ປ. ກ. ຄ. ຕ.

บทนำ

อารยธรรมตะวันตกได้แรกเริ่มก่อตัวและเจริญรุ่งเรืองขึ้นในดินแดนที่ได้ชื่อว่าส่วนที่สุดในภาคใต้ของทวีปยุโรป ชาวกรีกภาคภูมิใจในดินแดนของตนมาก ได้เรียกดินแดนของตนว่า เฮลลัส (Hellas) ดินแดนเหลลลัสหรือกรีซนี้ประกอบด้วยภูมิภาคทะเลเอจีาน (Aegean Sea) และคาบสมุทรเพโลพอนนีส (Peloponnes, ดินแดนที่ขยายออกมาจากเทือกเขาบอลข่าน, Balkan Mountains) ดินแดนกรีซเป็นดินแดนที่เต็มไปด้วยภูเขารามาเนาไฟรและคาบสมุทรขนาดเล็กมากมาย จนอาจจะกล่าวได้ว่า กรีซคือ โลกแห่งภูเขารามาเนาไฟรและทะเล มีแม่น้ำลำธารสายสัน្តิ ซึ่งมักจะแห้งขอดในฤดูร้อน ทำให้ประทับใจกรีซมีท่าเรือคมามาย บรรดาเกาะของทะเลเอจีานเองก็ stemmed อนุจด เชื่อมก้าวกระโดดระหว่างคาบสมุทรเพโลพอนนีสในทวีปยุโรปกับภูมิภาคเอเชียน้อย (Asia Minor) ในทวีปเอเชีย

ภูมิศาสตร์ได้แสดงบทบาทอันทรงพลังมหาศาลในการแบ่งแยกในวิถีชีวิตชาวกรีก โดยเหตุที่เทือกเขาใหญ่นือบครอบงำภูมิประเทศ ดินแดนถูกตัดแบ่งซอยล์บเป็นพื้นที่อาณาเขตเดียว บนคาบสมุทรใหญ่น้อยเต็มไปด้วยภูเขา อ่าวและท่าเรือ กรีซไม่มีลักษณะที่ตั้งใจที่เป็นศูนย์กลางรวมทั้งอาณาบริเวณเป็นพื้นที่การเมือง (Geopolitical centers) เพื่อเอื้ออำนวย พื้นฐานสำหรับการรวมภูมิภาคให้มีอภิภูมิได้ ลักษณะภูมิประเทศที่เป็นภูเขารามาเนาไฟรและเกาะแก่งมากมายในทะเลไอโอนีน (Ionian Sea) และทะเลเอจีานส่งเสริมให้มีการพัฒนาสังคมเกษตรขนาดเล็กที่อยู่ได้ด้วยตนเอง ไม่ต้องพึ่งพาโลกภายนอก (Self-contained agricultural societies)

ลักษณะภูมิประเทศดังกล่าวบ่งการทำให้การติดต่อกันยากลำบาก ประชากรทุกคนแห่งรวมกันยากมาก ลักษณะภูมิประเทศจึงส่งเสริมให้มีลักษณะการเมืองอันแตกแยกกัน ไม่อาจรวมกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยมีพื้นที่ประเทศเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้ การสร้างจักรวรรดิบันแห่นดินที่มีลักษณะภูมิประเทศเช่นนี้ก็เป็นไปได้ยากในระยะยาวนานเข่นกัน ถึงกระนั้น ชาวกรีกสืบสานความร่วมกันเป็นชาวกรีก โดยอาศัยวัฒนธรรมเป็นสื่อ (Culturalism) มิได้อาศัยพื้นที่แห่นดินเป็นเกณฑ์ วัฒนธรรมเป็นเอกลักษณ์แห่งความเป็นชาวกรีก มิใช่เชื้อชาติหรือแห่นดินเกิด

ภูมิศาสตร์ชี้นำนี้กำหนดให้ชาวกรีกมีวิถีชีวิตตามลักษณะในแต่ละแห่ง ขาดความผูกพันต่อกัน ชาวกรีกมีความเป็นตัวของตัวเองมาก และรักความเป็นอิสระโดยปริยาย การรวม

กันจะมีเฉพาะเมื่อมีภัยให้ผู้หลงคุกคามเท่านั้น เมื่อใดปราศจากภัยคุกคาม ชาวกรีกก็จะแยกจากกันไปเหมือนเดิม

กรีซไม่มีทรัพยากรธรรมชาติอันอุดมคือ ดุ่มแม่น้ำ ที่รับกวางใหญ่ไฟศาลา ภูมิประเทศที่เป็นบุนเขาสำน่าไฟและพื้นที่แบ่งซอยถือเป็นที่อยู่ของทำให้การเพาะปลูกมีขอบเขตจำกัด ได้พืชผลมีปริมาณน้อย พืชผลหลักคือข้าวสาลีและบาร์เลย์ มะกอก อรุณและพืชตระกูลตัว ภูมิอากาศแต่ละพื้นที่ที่ปรวนแปรรุกมีอิทธิพลผลักดันให้ชุมชนต่าง ๆ ติดต่อค้าขายกับโลกภายนอกเพื่อความอยู่รอด ชุมชนเกษตรจึงมิได้อัญโญดีเดียวของย่างแท้จริง

ความสมุทรของกรีซคืออุปสรรคทางการค้า โดยพื้นฐานแล้ว อารยธรรมตะวันตกได้ก่อตั้งแนวเดินขึ้นมาจากการยธรรมกรีก

อารยธรรม

อารยธรรมกรีกมีการพัฒนาเป็นสองยุคสมัยในยุคโบราณ คือ

1. ยุคที่เป็นอารยธรรมเซลลัดิก (Helladic) เป็นความเจริญของชาวกรีกโบราณในภูมิภาคทะเลเอgee ระหว่าง 3,000 ปี - 1,100 ปี ก่อนคริสต์กาล (ย่อว่า ก.ค.ศ.) สูนย์กลางแห่งความเจริญคือ เกาะครีต (Crete) และนครไมซีนี (Mycenae)

2. ยุคที่เป็นอารยธรรมเซลลีนิก (Hellenic) เป็นความเจริญตามลำดับในระหว่าง 700 ปี ก.ค.ศ. - 323 ปี ก.ค.ศ.

ลักษณะที่ตั้งมิอิทธิพลต่อการสร้างอารยธรรมกรีก ดังจะเห็นได้ว่า กรีซเป็นดินแดนส่วนใหญ่ในภาคสมุทรที่เต็มไปด้วยบุนเขาสำน่าไฟ ที่ตั้งของกรีซเป็นปัจจัยเกื้อหนุนต่อการสร้างอารยธรรมมาก เพราะกรีซตั้งอยู่ใกล้กับอารยธรรมที่มีอายุเก่าแก่กว่ามาก คือ อียิปต์ (Egypt) และเมโซโปเตเมีย (Mesopotamia) แต่กรีซก็ไม่ได้ตั้งอยู่ใกล้มากจนไม่สามารถสร้างอารยธรรมที่มีลักษณะเป็นของตนเองโดยแท้ ชุมชนกรีกเองก็มีโครงสร้างเหมาะสมเช่นกัน กล่าวคือ ชุมชนมีโครงสร้างเป็นโพลิส (Polis) หรือ นครรัฐ (City-state) ชนชาวกรีกผู้สร้างอารยธรรมส่วนใหญ่เป็นทหาร พ่อค้า นักท่องเที่ยวและนักตั้งนิคม (Colonists) ชาวกรีกท่องไปในโลกกว้าง ได้รู้เห็นโลกทุกด้านจนสามารถคิดพินิจพิจารณาต่อเนื่องกันได้ แล้สามารถวิพากษ์วิจารณ์ได้ ชาวกรีกกล้าคิดกล้ากระทำ ทดลองผิด ๆ ถูก ๆ ชาวกรีกเชื่อมั่นว่า การศึกษาที่ดีที่สุดคือการศึกษานุยร์ตามหลักเหตุผล ด้วยความคิดความรู้สึกและพฤติกรรมเช่นนั้น ทำให้ชาวกรีกเป็นชนกลุ่มแรกผู้เริ่มต้นสร้างอารยธรรมตะวันตก

อารยธรรมที่ชาวกรีกสร้างขึ้นมีลักษณะผสมผสานส่วนที่ดีของอารยธรรมอื่น อารยธรรมกรีก แม้ในยุคคลาสสิกเอง จึงมิใช่อารยธรรมกรีกต้นแบบเนื้อแท้บริสุทธิ์ (Original) หากแต่เป็นอารยธรรมที่ได้เติบใหญ่โดยหยิบยืมส่วนที่ดีงามของอารยธรรมอื่นมาดัดแปลง ด้วยความคิดอิจิจิ ใจที่มีคุณสมบัติเด่นคือ ความเป็นคนที่มีจิตใจกว้างขวาง มีความอิຍรู้อย่างเห็นที่จะเรียนรู้ทดลอง และได้สร้างอารยธรรมขึ้นตามสามัญสำนึก ความเจริญในยุคคลาสสิก (Classical Age) เป็นความเจริญตามแนวทางของกรีซอเลียนส์ (Athens) ซึ่งถือเป็นแนวทางหลัก ของกรีซ (School of Greece) เพราะชาวกรีกถือว่า เอเธนส์คือผู้ปักป้องกรีซจากเปอร์เซียผู้รุกราน โดยลักษณะทั่วไปแล้ว กรีซไม่มีวัฒนธรรมความเจริญสืบท่อเนื่องเหมือนอารยธรรมของเอเชีย ตะวันออกกลาง เพราะกรีซขาดกาลเวลาและช่องว่างที่พราจากชาวกรีก

ชาวกรีกนีความเป็นมาอย่างไร? มาจากแห่งหนใด? ยังคงเป็นเรื่องที่ไม่มีความแน่นอน บรรดา낙ประวัติศาสตร์ นักโบราณคดีและนักภาษาศาสตร์ยังไม่สามารถศึกษาค้นคว้าให้ได้ ความเป็นจริงที่มั่นคงแน่ชัดได้ การกำหนดศักราชของประวัติศาสตร์กรีซ ส่วนใหญ่มาจาก การศึกษาวิเคราะห์หลักฐานเป็นวัตถุ อาทิ ศิลปกรรมที่บุคลัคนพนในภูมิภาคเอเชียตะวันออกกลาง ศึกษาวิเคราะห์เอกสารบันทึกของคินเดนเพื่อนบ้านโดยรอบ อาทิ เอกสารของชาวอียิปต์ และชิต ไทด์ (Hittites) ที่กล่าวถึงชาวกรีก และศึกษาวิเคราะห์ประวัติศาสตร์ที่ชาวกรีกได้บันทึกเอง ประวัติศาสตร์กรีซเริ่มต้นขึ้น ในระยะเวลาศักราชหนึ่งในระหว่าง 2,000 ปี ก.ค.ศ. ถึง 1,700 ปี ก.ค.ศ. เมื่อมีชนกลุ่มพูดภาษากรีกหลายเผ่า ได้อพยพจากภาคเหนือของทวีปยุโรปเข้าไปตั้งถิ่นฐานในคาบสมุทรบอลบาน (Balkan) ซึ่งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงใต้ของทวีปยุโรป กลุ่มนี้ เหล่านี้มีความเจริญรุ่งขึ้นจากการผสมแปร รากทุกทางของสำริดและพูดภาษากรีกซึ่งเป็นสาขาหนึ่งของ ภาษาตระกูลอินโด-ยุโรปีyan (Indo-European) กลุ่มนี้เหล่านี้จึงเจริญกว่าชนพื้นเมืองมาก

ยุคประวัติศาสตร์ของกรีซยังมีศักราชไม่แน่นอนในระยะแรกเริ่มและการแบ่ง ศักราชหลายแบบ ในที่นี้คร่าวๆ แบ่งตามความนิยมดังนี้

1. ยุคก่อนของกรีซ (Early Greek, 3,000/2,500/2,000 ปี ก.ค.ศ. - 1,120/1,000 ปี ก.ค.ศ.)¹ เป็นยุคที่มีความเจริญเกิดขึ้นเด่นชัดที่หมู่เกาะไซคลาดีส (Cyclades) เกาะครีต (Crete)

¹ เครื่องหมาย / ใช้แทนความหมายว่า ศักราชที่นิยมใช้มีหลายแบบ

และนครไมซีนี (Mycenae) บนคาบสมุทรเพโลพอนนีส มีผู้กำหนดเรียกความเจริญของนครไมซีนีว่าเป็นความเจริญของกรีซยุคแรกเริ่ม เรียกว่า อารยธรรมเซลลากิดิก (Helladic)

2. ยุคเมดิค เริ่มต้นขึ้นเมื่อสิ้นสุดยุคสมัยความเจริญของนครไมซีนี ก่อประมาณระหว่าง 1,200 ปี ก.ค.ศ. - 700 ปี ก.ค.ศ.

3. ยุคริชเก่าแก่ (Archaic Age) ระหว่าง 800/700 ปี ก.ค.ศ. - 500 ปี ก.ค.ศ.

4. ยุคคลาสสิก (Classical Age) เป็นยุคสมัยที่กรีซมีความเจริญเต็มที่ เป็นที่นิยมยกย่องและยึดถือเป็นแบบอย่างสำหรับโลกตะวันตก มีความสมบูรณ์แบบจนเป็นต้นแบบ (Classic) อารยธรรม ยุคคลาสสิกนี้อยู่ในระหว่าง 500 ปี ก.ค.ศ. - 338 ปี ก.ค.ศ.

5. ยุคไฮเลนิสติก (Hellenistic) เป็นยุคที่อารยธรรมกรีกได้ผสมผสานกับอารยธรรมต่างเชื้อชาติภาษาอื่น จนก่อเกิดอารยธรรมกรีกที่มีคุณลักษณะแตกต่างจากอารยธรรมกรีกยุคคลาสสิก ยุคนี้อยู่ในระหว่าง 336 ปี ก.ค.ศ. ถึง 200/148 ปี ก.ค.ศ.

นอกจากการแบ่งเช่นนั้นแล้ว ยังอาจแบ่งยุคให้ง่ายยิ่งขึ้น เป็น 2 ยุค ได้อีก ดังนี้

1. ยุคอารยธรรมกรีกแท้หรืออารยธรรมเซลลีนิก (Hellenic Period) แบ่งเป็น 2 สมัย คือ

1.1 ยุคอารยธรรมกรีกแรกเริ่มในภูมิภาคทะเลเอgeein ประกอบด้วยวัฒนธรรมไซคลาดีส อารยธรรมของเกาะครีต และอารยธรรมที่นครไมซีนี

1.2 ยุคอารยธรรมกรีก (Hellenic) คือ อารยธรรมกรีกที่พัฒนาต่อจากยุคอารยธรรมอีจิยัน จนถึงขั้นสมบูรณ์แบบเป็นอารยธรรมคลาสสิก

2. ยุคอารยธรรมกรีกผสมหรืออารยธรรมเซลลีนิก (Hellenistic) ระหว่าง 336 ปี ก.ค.ศ. - 200/100 ปี ก.ค.ศ.

บทที่ 1

กรีซยุคก่อน

(3,000/2,000 ปี ก.ศ. - 1,120/1,000 ปี ก.ศ.)

อารยธรรมในยุคก่อนเป็นความเจริญของปลายยุคทองสำริด (Bronze Age Culture) ที่ได้พัฒนาไปอย่างต่อเนื่อง 3 แห่ง คือ

1. หมู่เกาะไซคลาดีส (Cyclades) ความเจริญได้พัฒนาขึ้นในหมู่เกาะไซคลาดีสซึ่งตั้งอยู่ในทะเลอีจิปัน ต่อจากเกาะชูรา (Euboea)
2. เกาะครีต บริเวณนครคนอสซอส (Knossus, Knossos) เรียกว่าความเจริญนี้ว่า อารยธรรมมีโนวน (Minoan Civilization)
3. นครไมซีนี (Mycenae) บนคาบสมุทรเพโลพอนนีส ความเจริญนี้ถือเป็นความเจริญแบบกรีกแท้แรกเริ่ม (Helladic)
ความเจริญทั้งสามแห่งนี้ ถือเป็นพื้นฐานของอารยธรรมกรีก

วัฒนธรรมไซคลาดีส (Cycladic culture)

(ประมาณ 3,000 ปี ก.ศ. - ประมาณ 1,550 ปี ก.ศ.)

ชุนชนขนาดใหญ่ของหมู่เกาะไซคลาดีสเป็นชุนชนที่ไม่มีการตั้งกำแพงป้อมปราการป้องกันตนเอง สังคมมิได้รวมกันอยู่เป็นเมือง (Towns) ชาวเกาะมิได้มีอุปนิสัยรักการสืรับ นิยมนูชาเทพี (Female deities) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เทพีผู้ประทานความอุดมสมบูรณ์ (Fertility Goddess) ชาวเกาะได้พัฒนาเทคโนโลยีการผลิตและมาตรฐานทางด้านศิลปะ เช่น รูปปั้นดินเผา (Figurine, มีขนาดไม่เกิน 25 ซม.) ทำด้วยหินอ่อนที่ดันพบไม่อ่างระบุได้ว่าสร้างขึ้นตามความเชื่อถือใด วัฒนธรรมไซคลาดีสมีอิทธิพลต่ออารยธรรมมีโนวน ที่พัฒนาโดยมีศูนย์กลางรวมอยู่ที่เกาะครีต

อารยธรรมมีนวน (ประมาณ 2,500/1,650 ปี ก.ค.ศ. - 1,450/1,100 ปี ก.ค.ศ.)

อารยธรรมมีนวนได้พัฒนาขึ้นบนเกาะครีต เป็นความเจริญที่ปรากฏชัดตั้งแต่ประมาณ 1,650 ปี ก.ค.ศ. ซึ่งมีนวน (Minoan) มาจากพระนาม “มีโนส” (Minos) ของกษัตริย์แห่งเกาะครีตตามตำนานเล่าขานกันมา

เกาะครีตเป็นเกาะใหญ่ที่สุดของกรีซในยุคก่อนประวัติศาสตร์ ตั้งอยู่ตรงกลางในน่านน้ำตะวันออกของทะเลเมดิเตอร์เรเนียน (Mediterranean Sea) จากตัวเกาะ มองเห็นชายฝั่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียนได้รอบทิศ ความสำคัญเสนอมาของเกาะครีตอยู่ที่เกาะครีตตั้งอยู่บนเส้นทางเดินเรือไปมาของอียิปต์ ชาวยาทะเลตะวันออกของทะเลเมดิเตอร์เรเนียนและเกาะไซปรัส (Cyprus)

เกาะครีตมีลักษณะที่ตั้งในอุดมคติสำหรับการค้าอย่างยิ่ง เพราะเป็นเกาะที่อยู่กึ่งกลางในทะเลเมดิเตอร์เรเนียนตะวันออก ปลอดพื้นจากภัยคลื่นลมทะเลและมีภูมิอากาศดี เกาะครีตจึงเหมาะสมที่จะเป็นศูนย์กลางการรวมสินค้าจากทุกทิศแห่ง (Entrepôt) ในภูมิภาคทะเลเมดิเตอร์เรเนียน เกาะครีตเองยังมีคินคืออุดมอิฐ จึงไม่เป็นที่กังขาเลยว่า เหตุใดเกาะครีตจึงมีประชากรมากตะวันออกเข้าไปตั้งถิ่นฐานสร้างความเจริญขึ้นมา

โดยลักษณะที่ตั้งที่เหมาะสม ย่อมทำให้เกาะครีตเป็นศูนย์รวมสินค้าเพื่อส่งไปค้าขายรอบทิศในภูมิภาคทะเลเมดิเตอร์เรเนียน นอกจากการเพาะปลูกแล้ว ชาวครีตยังมีอาชีพหลักคือ การค้าขายในน่านน้ำเมดิเตอร์เรเนียน โดยเฉพาะการค้าขายกับอียิปต์ บรรครารัญใหญ่น้อยบนชายฝั่งตะวันออกของทะเลเมดิเตอร์เรเนียนที่เรียกว่าภูมิภาคลีแวนต์ (Levant, จากอียิปต์ทางตะวันตกไปสู่ทุรกีปัจจุบันทางตะวันออก) และค้ากับสถานีการค้าตามชายฝั่งทะเลอีจิยันและกัณครีไนซินี ผลประโยชน์มหศาลทางการค้าทางทะเลได้ทำให้ชาวครีตต้องมีกองทัพเรือเพื่อปกป้องเรือพาณิชย์ของตน และทำให้เกาะครีตต้องควบคุมน่านน้ำด้วย เกาะครีตจึงมีฐานะเป็นมหาอำนาจทางทะเลไปโดยปริยาย

สังคมครีตมีชั่งและมีความสงบสุข ดังจะสังเกตได้จากการที่เกาะครีตไม่มีปราการป้อมค่ายปราการแต่อย่างใดเลย เพราะเกาะครีตเป็นมหาอำนาจทางทะเลผู้ควบคุมน่านน้ำสัญลักษณ์แห่งความเจริญก่อ วัง ซึ่งเป็นศูนย์กลางทางการเมืองและเศรษฐกิจ

เกาะครีตตัดต่อจนสืบเชื่อตัวยันนี้มือของชาวกรีกนกร ไม่ใช่เมื่อประมาณ 1,450 ปี ก.ค.ศ. ความตกลงค่ายก็ขึ้นด้วยสาเหตุใดบ้างเป็นเรื่องที่ยังโต้แย้งกันอยู่ในแวดวงนักประวัติศาสตร์ การทำลายล้างบรรดาคนคร ยกเว้น นครคนอสซุส ปราภูชั้ดแจ้งตั้งแต่ 1,450 ปี ก.ค.ศ. นครคนอสซุสเผชิญการทำลายในท้ายสุดเมื่อ 1,200 ปี ก.ค.ศ. ความตกลงต่อจากน้ำใจพิบัติทางธรรมชาติเป็นปัจจัยสำคัญ เมื่อ 1,700 ปี ก.ค.ศ. เกิดแผ่นดินไหว ต่อมามีเมื่อ 1,500 ปี ก.ค.ศ. ภูเขาไฟระเบิด ชาวกรีกจากนกร ไม่ใช่เปิดทางโถมตีเกาะครีตเมื่อ 1,450 ปี ก.ค.ศ. จากนั้นอีกประมาณ 50 ปี เกาะครีตมีความรุนแรงเข้าสู่ภาวะคลื่นลม เกาะครีตถูกทำลายพินาศเหลือแต่ถ้ำถ่าน นคร ไม่ใช่ได้เสียสูญบนกองถ่านถ่านของครีต สิ่งที่ยังคงเหลืออยู่ให้จดจำเรียนรู้คืออารยธรรม

โดยลักษณะที่ตั้งแล้ว เกาะครีตตั้งอยู่กึ่งกลางระหว่างอุ่narยธรรมอียิปต์และเมโซโปเตเมียกับทวีปยุโรปภาคเหนือและภาคตะวันตกที่ยังล้าหลังไปเดื่อน เกาะครีตจึงเป็นจุดกึ่งกลาง โดยธรรมชาติที่มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและการหล่อหลอมวัฒนธรรมอันหลากหลาย อารยธรรมมีนวนได้พัฒนาขึ้นโดยได้รับอิทธิพลจากอารยธรรมอียิปต์และเมโซโปเตเมีย แต่ อารยธรรมมีนวนซึ่งมีเอกลักษณ์เป็นตัวของตัวเอง (Individual culture) คือเป็นอารยธรรมอันก่อเกิดขึ้นจากการค้าทางทะเล (Sea commercial civilization) มีความเจริญรุ่งเรืองมากในยุคทองของตนต่อ ประมาณ 2,000/1,750 ปี ก.ค.ศ. ถึงประมาณ 1,550/1,450 ปี ก.ค.ศ. อารยธรรมมีนวนถือเป็นอารยธรรมตะวันตก หรืออารยธรรมยุโรปแรกสุดที่ยิ่งใหญ่ โดยมีนศรสำคัญคือ คนอสซุสและฟีดุส (Phaetus)

ความเจริญในเกาะครีตเป็นความเจริญอันสืบเนื่องมาจากการค้าทางทะเล อารยธรรมแพร่หลายโดยสื่อการค้าเป็นสำคัญ บรรดาคนกรของเกาะครีตเป็นกรที่ปราศจากการตั้งป้อมค่ายปราการ ระบบป้องกันตนเองพึ่งพาแต่กำลังรบทางทะเลเท่านั้น การทหารของครีตเข้มแข็งมาก ดังปรากฏว่า ครีตขึ้นชื่อในด้านการมีอาชีพทหารรับจ้าง ความเข้มแข็งเช่นนี้ย่อมทำให้บรรดาคนกรของครีตดำเนินชีวิตโดยสันติอย่างบรมสุข เป็นกรที่ “ยิ่งใหญ่อ้วนหัวนสมบูรณ์”

ถูกเลี้ยงอย่างดี” ผู้บำรุงเลี้ยงทั้งนครคือ ชาวนา ชาวนาต้องส่งส่วนบรรณาการ (Tribute) เป็นน้ำมันมะกอกและพืชผลอื่น ๆ ชนชั้นผู้ปักกรองกลุ่มเล็ก ๆ สะสมความมั่งคั่ง ทั้งข้าราชสำนักและช่างศิลป์เป็นผู้บริโภคผลผลิตด้วยน้ำมือของชาวนา อีกทั้งเสาะแสวงหาสินค้าฟุ่มเฟือยจากอียิปต์ ซีเรีย (Syria) จากทะเลบอลติก (Baltic) และอิตาลี

ในสังคมที่กินดือบ้มีสุขนี้ ชาวคริตนับถือบูชาธรรมชาติ ฝึกไฟในไถบยาสตร์และเชื่อถือชีวิตในโลกหน้า ชาวคริตนิยมนูชาเทพิทั้งหลาย บรรเทพิคือ พระแม่เทพี (Mother Goddess) ผู้เป็นบ่อเกิดแห่งสิ่งดีและสิ่งชั่วร้าย ชาวคริตตั้งพิธีบูชาเทพิโดยมีการนำนุ่มยื่นบูชาขยู วัวตัวผู้ เขาของวัวตัวผู้และหวานที่มีหัวหวานคู่ (Double-headed ax) มีบทบาทสำคัญในพิธีมาก งานศิลป์รูปวัวผ่อนผ่อนดูเหมือนจะแสดงโดยนัยถึงความสำคัญของวัวในพิธีทางศาสนา หรือพิธีที่มีการร่ายเวทมนตร์ค่า다

การเมืองการปกครองของคริต ได้พัฒนาเริ่มต้นจากชุมชนเมืองและหมู่บ้าน มาสู่การเป็นบรรคนครรัฐ แล้วต่อมารวมกันภายใต้การปกครองของกษัตริย์ เป็นการปกครองระบอบราชอาชีปไตยโดยรวมอำนาจอยู่ที่ส่วนกลาง พระราชวังมีระบบราชการ (Bureaucracy) มีการติดต่อกันบรรคนคร โดยมีถนนเชื่อมติดต่อกันและมีการจดบันทึกราชการลงบนแผ่นดินเหนียว (Tablet)

ความก้าวหน้าทางการปกครองนี้ทำให้สังคมคริตเป็นสังคมที่พัฒนา มีลักษณะลับลับซับซ้อน (Sophisticated society) และมีการแบ่งชั้นชั้น สังคมคริตเป็นสังคมของชนชั้นผู้ปักกรองซึ่งถือว่าเป็นชนชั้นสูง (Aristocratic society) สังคมคริตมีคุณลักษณะเฉพาะอย่างแท้จริงที่ชายหญิงดูเหมือนจะมีบทบาทร่วมกันในวิถีชีวิตสาธารณะและวิถีชีวิตทางศาสนา สังคมได้ถูกกำหนดให้มีโครงสร้างโดยไม่จำเป็นต้องมีกองทัพขนาดใหญ่หรือมีนักกรบเป็นกษัตริย์ หลุยงชาบดูเหมือนว่าจะมีความเป็นอิสระและมีสถานภาพทางสังคมเสมอ กันด้วย หญิงได้เข้าร่วมหรือได้รู้เห็นพิธีกรรมที่ตั้งขึ้นในที่สาธารณะและพิธีบูชาเทพิ สำหรับบุรุษแล้ว เครื่องบันทึกเริงร้อยที่นิยมกันมากคือ การกีพา โดยเฉพาะการชนวัว วิ่งแข่งและมวยปล้ำ

ความคริวไลของชาวคริตยังปรากฏจากการที่ชาวคริตมีระบบภาษา อักษรคริตเป็นอักษรภาพ เขียนบนดินเหนียวเผา อักษรชนิดนี้จึงสันนิษฐานกันว่าเป็นอักษรโบราณของกรีซ ตัวอักษรกรีกนี้ถูกกำหนดให้เป็นตัวอักษรสาย เอ (Linear A) ต้องอุดหนักด้วยความก่อนเจิง

จะเข้าใจความหมาย บรรดาข้าราชสำนักและข้าราชการล้วนบันทึกราชการด้วยตัวอักษรสาวย เอ บันทึกเรื่องการผลิตและการงานฝ่ายพืชผล บันทึกกิจกรรมงานอันเกี่ยวข้องกับช่างศิลป์ และ บันทึกเรื่องสารพัด บันทึกด้วยตัวอักษรสาวย เอ ที่มีความหมายเข้าใจได้ยากล้วนใช้เป็นหลัก ฐานทางประวัติศาสตร์ได้ยาก การศึกษาวิถีชีวิตรากฐานทางโบราณคดีและ ศิลปกรรมเป็นสำคัญ

ศิลปของครีตจำลองแบบชีวิตของชาวครีต (Reproduction of life) มากกว่าแสดง ความเชื่อถือทางศาสนาแบบอธิปต์และเมโทโปเตเมีย ดังจะเห็นได้ว่า สถาปัตยกรรมของครีต หมายมุ่งความสะดวกสบายส่วนตัวมากกว่ารูปลักษณ์ภายนอกของศิลปกรรม ศิลปครีตไม่นิ่ง การนิยมนูชาผู้ปักทอง ไม่มีการสร้างศิลปกรรมขนาดใหญ่โดยพิพาร ไม่มีอนุสรณ์สถาน อาคาร ใหญ่โตและรูปปั้นภูมานาดใหญ่โตเพื่อแสดงความยิ่งใหญ่ของผู้ปักทองและบ่ม รายภูริให้ระย่อ ศิลปปูนเปียกและรูปปั้นภูมามีประกายเรืองร้าหรือเกี่ยว กับน้ำกรอบ อารูหหรือ ลงกรอบ แสดงชัดเจนว่า สังคมครีตเป็นสังคมพลเรือน มิใช่สังคมที่นิยมการทำ

สถาปัตยกรรมครีตปรากฏหลักฐานเป็นเมืองที่มีการวางแผน สร้างถนนคอนกรีตอย่างดี มีระบบระบายน้ำ และมีการดำเนินชั้นที่อยู่อาศัยของชนทุกหมู่เหล่า บรรดาเมืองล้วนไม่มี กำแพงป้อมปราการ เทวลัมมีขนาดเล็กและมีน้อย เพราะชาวครีตนิยมมีห้องส่วนต้นเพื่อปฎิบัติ บุษราบทะและธรรมชาติ บรรดาวังใหญ่โตประกอบด้วยอาคารชุด (Complex) ที่ออกแบบล้วน ซับซ้อน แต่ละอาคารชุดตั้งอยู่ตรงกลางพระลานขนาดใหญ่ โดยมีบันไดมากนาย พระลาน ขนาดเล็กมากนาย มีห้องพระคลังมหาสมบัติ ห้องทำงาน ห้องประกอบพิธีบูชา และส่วนที่ เป็นพระราชณฑีบุรี ห้องทึ่งหลายล้วนตั้งอยู่โดยรอบพระลานสี่เหลี่ยม กำแพงวังประดับ ด้วยศิลปปูนเปียกที่แสดงวิถีชีวิตของชาวครีต

งานศิลป์ของครีตส่วนมากมีมาตรฐานทางศิลปสูง โดยเฉพาะภาชนะดินเผา (Pottery) การฝังเพชรพลอย เครื่องโลหะและเครื่องเพชร

เป็นที่น่าเสียดายว่า ชาวกรีกแห่งนกร ไม่สนใจศิลปะครีตไม่นิยมอารยธรรมมีนวน และ ได้ทำลายอารยธรรมมีนวน อารยธรรมมีนวนจึงถูกกลับถลางไป ไม่มีโอกาสพัฒนาต่อ เนื่องต่อไป ถึงกระนั้น อารยธรรมมีนวนก็มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาศิลป์และกฎหมาย ของกรีซในยุคเก่าแก่ (Archaic Greece)

อารยธรรมมีนวน จิตรกรรมของ古希臘 แสดงขบวนแห่ไปสู่สถาน

แจกันของหัวหน้าเผ่า

อารยธรรมไนซีนี (Mycenaean Civilization)

(ระหว่าง 1,650/1,600 ปี ก.ค.ศ. - 1,120 ปี ก.ค.ศ.)

กำเนิดและความเป็นมาของชาวกรีกหรือชาวเอลเดน (Hellens, ชาวกรีกเรียกตันเอง) ยังเป็นเรื่องที่ต้องศึกษาอีกมาก สันนิษฐานกันว่า ชาวกรีกเป็นชนกลุ่มพูดภาษาตระกูลอินโด-ยูโรเปียน ชาวกรีกมีพรสวรรค์ในการก้าวเข้าสู่ประวัติศาสตร์ในจังหวะเวลาและเงื่อนไขที่เหมาะสมพร้อมสำหรับความสามารถของชาวกรีก เมื่อประมาณ 2,000 ปี ก.ค.ศ. ชาวกรีกอพยพเข้าไปตั้งถิ่นฐานในคาบสมุทรเพโลพอนนีส ในระยะแรก ชาวกรีกเลี้ยงแกะ มีความเป็นอยู่อย่างปานเฉื่่อน ต่อมาประมาณ 1,900 ปี ก.ค.ศ. ชาวกรีกที่สันนิษฐานว่ามาจากกลุ่มแม่น้ำดานوب (Danube) ได้ใช้ความสามารถทางทหารที่เหนือกว่าคือ การใช้รถศึกแบบดั้งเดิมของซีเรียและมีนักรบส่วนเกราะถืออาวุธทองสำริดประเภท หอก ดาบ มีดและขวาน เข้าพิชิตดินแดน เข้าตั้งถิ่นฐานในบริเวณครัวนีซีนี ชนกลุ่มนี้เรียกว่า พากไนซีเนียน (Mycenaeans) โฮเมอร์ (Homer) กวีมหากาพย์บันลือโลกได้เรียกพากไนซีเนียนว่า พากอาเคียน (Acheans)

กลุ่มอาเคียนมิได้เป็นกลุ่มเดียวที่ตั้งถิ่นฐานในกรีซปัจจุบัน ยังมีอีกหลายกลุ่มที่ใช้ความสามารถทางทหารที่เหนือกว่าเข้าพิชิตดินแดนหรือเข้าตั้งถิ่นฐานกลุ่มกลืนไปกับกลุ่มชนพื้นเมืองที่ตั้งชุมชนเกยตุนนาดเด็ก

ชุมชนที่นี่เติบใหญ่เป็นนครใหม่และเป็นศูนย์กลางการค้า บรรดาวังและนครของนักรัฐกรีกทั้งหลายล้วนได้แบบอย่างไปจากไนซีนี บรรดาเมืองของกลุ่มไนซีนีล้วน มีเอกลักษณ์โดดเด่นคือ การมีป้อมปราการเข้มแข็ง นครไนซีนีขึ้นชื่อด้านอาวุธและการใช้กระนักรบคือผู้ปักครอง มิใช่นักบุญ ไนซีนีมีระบบของการปักครองที่ชั้นชั้นสูงผู้เป็นนักรบบรรดาศึก (A chariot aristocracy) เป็นผู้ปักครอง

นครไนซีนีเป็นศูนย์กลางทางการเมืองและวัฒนธรรมในยุคก่อนของกรีซ หน่วยการเมืองคือ อาณาจักร มีคณะผู้ปักครองคือ กษัตริย์และเหล่านกรบที่มีอำนาจเป็นชนชั้นสูง ศูนย์อำนาจและสัญลักษณ์แห่งพระราชอำนาจคือ พระราชวัง บรรดาวังล้วนมีกำแพงป้อมปราการเข้มแข็ง กษัตริย์ทรงอำนาจการซึ่วท้องทวยราชภูมิจากพระราชวัง คณะนักรบผู้ปักครองขนาดเด็กได้จัดตั้งและควบคุมการจัดเก็บภาษีและส่วยบรรณาการจากเมืองใหญ่น้อย

และชนบท พระราชวังเป็นศูนย์กลางของเศรษฐกิจของอาณาจักร เศรษฐกิจมีลักษณะเด่นที่ การแบ่งแรงงานอย่างกว้างขวาง โดยพระราชวังควบคุมแรงงานอย่างใกล้ชิด ซ่างฝึ่งเมือง ซ่างบ้าน ภานุะ ซ่างทอผ้า เสมียนหนังสือ ล้วนทำงานรับใช้ผู้ปกครอง ซ่างฝึ่งเมืองทำงานภายใต้พระราชบัญญัติ (Wool) และดำเนินการค้าเริมทะเล (Maritime trade) โดยท้าวยพีชผลกับภูมิภาคอื่น ๆ

ในการประกอบกิจการใหญ่น้อย คณะผู้ปกครองต้องขาดบันทึกเพื่อเก็บข้อมูลและ เพื่อดicticต่อสื่อสารสั่งการ จึงมีการปรับปรุงตัวอักษรครีตสาย เอ ให้เป็นตัวอักษรใหม่เหมาะสม สำหรับภาษาถิ่น เรียกว่า สาย บี (Linear B) ระบบการปกครองในชั้นทันสมัย เพราะมีการ รวมอำนาจที่ส่วนกลาง ใช้ตัวอักษรเป็นภาษาถิ่นสาร และพัฒนาวิถีชีวิตของชุมชนเมือง

ตามโครงสร้างการเมืองและเศรษฐกิจชั้นนี้ ย่อมไม่เป็นการยากที่จะชี้ขาดว่าสังคม ในชั้นนี้เป็นสังคมที่มีการแบ่งชั้นตามอาชีพ ดังนี้

1. ชนชั้นเจ้านาย มีORITYสูงสุด
2. ชนชั้นสูง คือ นักรบนักปกครอง
3. เสมียนและซ่างฝึ่ง
4. ชาวนา ซ่างคิลป์และพ่อค้า
5. ทาส กษัตริย์ ชนชั้นเจ้านายและชนชั้นสูงเป็นชนชั้นนายทาส

นครในชั้นได้พัฒนาตนเองขึ้นเป็นมหาอำนาจเริมทะเล (Maritime Power) รู้จักกัน ในนามว่า ไมชีนี ในควบสมุทรเพโลพอนนีส เมื่อประมาณ 1,450 ปี ก.ค.ศ. ไมชีนีพิชิตเกาะ ครีต กลืนวัฒนธรรมมีนานาชาติ แล้วแต่ตั้งตนเป็นใหญ่ในการค้าแทนแกะครีต การค้าไมชีนีขยาย ออกไปอย่างกว้างขวางถึงเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เลแวนต์ (Levant) เกาะไซปรัสและอียิปต์ คณะผู้ปกครองบัญชาการกองทัพเรือท่องไปในน่านน้ำโดยเป็นหัวหน้าพลังพ่อค้าและโจรสลัด ความมั่งคั่งจาก การพาณิชยนาวีเป็นเครื่องเสริมสร้างจักรวรรดิของไมชีนีให้มีความเป็นปีกแผ่นแน่นหนา เพราะใช้เป็นแรงผลักดันให้ความชอบแก่คณาบริหารของคณะผู้ปกครอง ทำให้สามารถรักษา ความสงบสุขได้ และทำให้สามารถรับรองกองทัพไว้ได้เพื่อป้องปารามเมืองใหญ่น้อยมิให้ แข็งเมือง

อารยธรรมไ米ชีน หน้ากาก เช้าใจกันว่า เป็นของ
อากาเม็มนอน (Agamemnon) ขุคไมชีนท่องสำราิด
ศตวรรษที่ 16 ก.ค.ศ.

กระถางของนักรบไ米ชีน แสดงภาพนักรบออกศึก
หมวดคล้ายหมวดที่มหากวี荷เมอร์พอร์พอร์พานาใน *Iliad*

การค้าขายเป็นสื่อเผยแพร่องค์กรในชีนีให้สามารถครอบคลุมได้ทั่วแผ่นดิน ไม่ใช่แค่เมืองเดียว แต่เป็นเครือข่ายที่ลือชาในด้านความชำนาญเรื่องทางศิลปกรรม อารยธรรมในชีนีเป็นอารยธรรมของชนชั้นนัก�� (Warrior civilization) อาณาจักรใหญ่น้อยของกรีซในแผ่นดินใหญ่ และเอเชียตะวันรับแบบอย่างอารยธรรมในชีนี

ในชีนีปรับปรุงเทคนิคในการสร้างสรรค์ศิลปกรรมจากวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะจากคริสต์และชิตไทร์ เมื่อประมาณ 1,500 ปี ก.ศ. ชาวกรีกนิยมสร้างสุสานห่วงรูปทรงเป็นรังผึ้ง แสดงเทคนิคการก่อสร้าง ออกแบบและความชำนาญในการก่อสร้างอาสนวิหาร

งานศิลป์ในชีนีแสดงความเชี่ยวชาญชำนาญการทางศิลปกรรมมาก ศิลปกรรมส่วนใหญ่เป็นประติมากรรมปูนปิยม ฝังลวดลายบนอาฐทองสำริด การทำหน้ากากทองสำหรับศพ เครื่องมือเครื่องใช้ เครื่องประดับตกแต่ง เครื่องเงา โดยเฉพาะภาชนะดินเผาออกแบบได้อย่างมีท่วงทีถูกต้อง งานศิลป์แสดงเรื่องราวจากภารตะและภารตะสัตว์

อย่างไรก็ตาม แม้ในชีนีจะยังใหญ่ทั้งพลังและความมั่งคั่ง แต่ก็ต้องเผชิญกับความตัดต่ออย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ อาณาจักรใหญ่น้อยของในชีนีถูกโจมตีและทำลายราบ ราชตรรฤทธิ์ทั้งหลายสิ้นสุดอำนาจ ทั้งนี้ เป็นไปโดยเหตุที่ชาวกรีซในชีนีทำลายล้างกันเองมากกว่าอื่น อารยธรรมในชีนีไม่มั่นคง เพราะคอมมูนิตี้ปัก根ของมีขนาดเล็กเกินไป ไม่สามารถจะบัญชาการเครือข่ายการพาณิชย์นานาชาติใหญ่ได้ในระยะยาวนาน ฐานอำนาจก็อ่อนแอก็มีความไม่มั่นคง มีการมุ่งเน้นการปลูกพืชเศรษฐกิจเฉพาะประเภทมากเกินไป เมื่อในชีนีเผชิญสถานการณ์ภัยนอกภูมิภาค คือ จักรวรรดิอิริยาบถและจักรวรรดิชิตไทร์แตกแยกอันมีผลทำให้การค้าในทะเลเมดิเตอร์เรเนียนปั่นป่วนแตกแยกกัน ไม่ชีนีซึ่งพึ่งพาการค้าเช่นนั้นจึงไม่สามารถจะดำเนินต่อไปได้ เกิดการปล้นสะคมเผาเมืองราบ โภคทรัพย์อันพังมีพังได้รื้อยหรอลง ไม่มีเหลือเพื่อให้ตักตวงอีก ในชีนีมีความมั่งคั่งลดลงอย่างมาก

อาณาจักรในชีนีต้องเผชิญศึกยาวนาน ไม่หยุดหย่อน ศึกในคือ สงครามกลางเมืองชิงอำนาจกันเอง และศึกนอกคือ การรุกรานและการทำลายล้าง บ้านเมืองตกอยู่ในภาวะลุ่มลุ่มเป็นจลาจล การค้าย่อมติดต่ำลงด้วยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะการค้าดำเนินไปไม่ได้ในท่ามกลางความไม่สงบสุขและความไม่มั่นคงปลอดภัย อาณาจักรในชีนีจึงถูกกล่าวถ่มจดวันนี้มีของชาวกรีก

กลุ่มคอเรียน (Dorians) ผู้มีวิทยาการทหารเนื้อ กว่าคือ การรบโดยใช้อาวุธทำด้วยเหล็กแข็ง
แกร่งกว่ากล้ากว่าอาวุธทางสำราิด

กรีซยุคโบราณ